

ACC. N:R M. 12981: 1-76

Landskap: Skåne Upptecknare: Ellida Ohlson, Skurup
Härad: Vemmenhög Berättare: " " "
Socken: Skurup m. fl. s/r Berättarens yrke: lantbr. hustru
Uppteckningsår: 1953-1954 Född år 1889 i Skurup

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Skånska, föreläsning, barnsäng och kyrko-
tagning. s. 1-76.

LWF 96.

Skriv endast på denna sida

Svar i pagedista 96.

Harandeskap, frilossning, barnsång och
hyllning

Inledning. Svaren på dessa frågor komma att bli
tänkligen oförmenliga då somliga är mig mycket väl be-
kant med en annan helt undgått mig. Det är ju så att
man, för att på något sätt på dessa frågor får en tillbakablick i tiden.
Till 1890-talet minst, d.v.s. för generationen till våra min-
nästas och de gamla barnmorskans tid som varit med
redan på 1870-talet minst. Redan i den generationen som
min man, som var född 1848, tillhörde var det en hel
del nya redor i tillkomsten och gamla åsidosatta och de
äldre och de yngre åsikter ^{tinga} mycket isär, så redan på
1880-talet och ännu mer på 1890-talet då det nya helt
gjorde sig märkbart och med att nya barnmorskor
kom till och även med 1900-talets ingång barnmorskorna
allt mer kom att antas. De blev ju också allt mer
tillgängliga så att det ej var blott

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Suf 96

1

Talade för menige mans barn o ungdom vad om värde hans
livet till. Därifrån var jag ju ett barn i inför barnen.
Talade ju kvinnan endast i skamade eller försökte de
känna inte tala om sådant som gäma de om vilka.
Det kunde ju kända att det blev besvärligt för dem att
redan förklarar när en pojke var unge satte sig dem när
de först inså att i dem att ströket kommit med dem
redan kom fäst upp dem i en Trögare i de släppt mer
den genom ströket på en, när barnet först kommit ut
hans minnena försöka att beskriva fästet under i för om.
enochan. Först hade de förklarar under på en gång med
att kom måste värma den på en gång. Fästet varde jag
som blev 3-åring inte på ströket i jag minns att
när det kommit i livet till grannens sökte ett par
grannkvinnor inbilla mig att ströket fäst upp den i
en Trögare "Kärra", se jag, "de e inte sant för fru Lind
hoff (barnmorskan) hade kom i sin väska, de kom mer
säl se sig", jag kände mig ganska förvånad när

kvinnorna tittade på varandra i skaffade åt mig öppen
redan på mig än.

Og så, när man inte fick de som på sina fögn som
stämde med vad man hört om ena visade sig emellan
Teg man på öderg snart sina egna slutsatser när Rolfe
fick sin plats i dina rina valpar. att det först vänta på
bedden ö redan åter blev miala litet som om ena gästa.
Och hade dessa gamla talat mer öppet hade man mappat
upp en del ö jag hade kommit lämna när på alla fögn
nu för jag göra så gott jag kom.

Gustafvinger till barn, barnatal, barnlovskel, barn-
begärar ring och abort.

De flesta gifta par ville nog gärna ha åtminstone
två barn, husbarn, en pojke och en flicka. De beredde
det också på om man var barnlös eller inte och så
rymtas jag det absurda förhållandet att det ofta
tycks ha varit så att man i de burqua bröde hemmen
helst inte ville ha på många barn, helst endast ett
eller två.

inskriften, visst inte alltså mer ofta under så. Också kunde
naturligtvis den lekaren i fattiga hem ha den inställningen
att ge dem vara nöjd. glad o. bekvämt vad Vår Herre gav.

I fattiga hem kunde barnskolan vara ett stort man ofta
till inkomst 1800 talen att inte hade mycket att följa
kläda dem med. Jag vet en familj här som hade 15 barn
därav åtminstone 10-11 underåriga som, när de blev
alldeles uttrötta när deras nybyggda ofrånkomliga hus,
som bestod av alla deras tillgångar, brann ner, inte
ville lämna ifrån sig något av barnen, när någon ville
hjälpa dem på så sätt, underen hade liksom mycket av den
allt o. kunde ställa något av dem. Den fattiga Tomke
var den som hade Vår Herre anställt många barn
i deras värld måste de också på frimägen att nöd-
tvingat de som den till de tjäna kunde bidra till
sitt uppehälle, på 1820-talet redan vid 6-7 års ålder
som barn i grön vaktprojekten o. det blev i regel duktigt
folk av dem som gick ut från sådana barnskolor hem.

Y de bragra bmdgärdarna där förmögenhet fanns runt om
i man ägde gärd ville man ju helst att deras förmögenhet
inte skulle behövas yttas på så många bönder, då
kunde det ju gå så långt att det inte blev några förmögen-
het till och med i nästa generation ö stället förbrödde man
samtida ställning ö det betydde ju tillbaka gång.

Alltså var det var ganska vanskeligt att fålla något exakt
under om hur man såg på problemet att lam, för barn
eller obegränsat antall de så många faktorer spelade in.

På många kan man säga om att man i fattiga familjer
där barnhusen blev en tröstade sig med att antalet var
finit bestämt, så och i bruga familj som föddes barn
hög så det inte fanns några att äta och där fanns med
att väl inte var minnen att de skulle ha barn.

Vad man sade ö vad man hade beträffande tvilling-
ö tvilling födsel (om jag aldrig kan minns de gamla talade om en enda)
har jag aldrig hört, man sade: min barns barn helt enkelt
endast, det blev tvillingar ö var familjen fattig kunde

ACC. N:R **M.** 12981:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

6

man beslaga den i söka bedröga med måplogg n. n.
Stigat hvarj och sigt angående de barnens öfverstraf-
skringar man var icke gänt inställd eller ej blanda de man
gärna in Vår Elens i sadana sammanhang. Utom ständes
nya på saken var olika den barnhåns kunde tyckas
tyd om de barnens, den mer påklätt Tanken att
att de ingen hade att ta värdem sig på gamla den. Den
inte älskade barn tyckte indast att de hade bra som
barn hade att ha lug med. Åren beträffande för-
den att för barn i barnens kan kunde inställningar
var olika. Somliga barn till maken sig gärna att
barn som eget, andra ansåg att när inte Vår Elens
nåmat den egna barn ansåg den inte värdige den
kompetent att förtra andra. Det fanns också barn-
håns kan den man fanns kunnat så tygts. Enst att
man tog för barn när de egna barnet länat kunnat
Åren om man med nunnor lock skulda till barnen
heter på Vår Elens' ansåg man nog att fela lag hos

en av makarna, vilken man också ha mest skuld ha
jag inte säga, men att det jag mår som bäst, när
man inte var alltför respektlös, är mina jämlikas upp-
bära, & endast skänkarna anmärkningarna att man
kan i målet dräpa med sin kropp. Det här
starkt folkligt råd härom har jag aldrig hört.
Detta i alla som kan med samlig att göra en något
man aldrig talade om bland kriminella i den äldre
generationen, det var en sak som endast i de yngre
generationerna & det förefaller som om även dessa kunde vara
ganska blunda & förbehållsamma. Minnen till att jag
har sett att det för samma många män som inte
ens vet sin lustas verkliga kropp. På något sätt jag
som att en oändlig man tyckte sig märka vid första
samliget att hans partner inte var jättelikt som
de det märkte mest på hela deras fortsatta som
var, om det var bröllopsnatten & en anledning till byt-
ning om det var förut. Samlig för bestemt giftermål

kunde också före med sig möjligen besökaren den den
krivnings papper tog det så allvarligt som hon måste.
Jag vet ju att hon blev folkstygg i måndag för
hela livet när hon gifte sig åt en kall, äktenskap inte
kommit till stånd för därför att mannen var hennes främling
och en annan gammal och allmog rik och hon bedrog honom
med en annan. Jag kunde för en tidens ju förklara
så: "Hon ville ha drängarna i hemmet för att hon
• allting men så la faren i enastående i hemmet om-
gärd i gick någon för folk efter de." Detta dock en ju
som inte fick några andra följder, kringla som om de
att jädra genom att enastående till fristad.

Endast en hyckrande fick för bara bara: var det
så att enastående att märka kunde det att märka tog
en henne kringla. Ja, det var berättat att för en
kunde redan märka men förstinnan Hjort i Skump
skulle att bara för fronden och att hon först skulle
göra sig förvissad om att fronden var värdig att bara

kyrkans koma i att den inte kom att helgas genom kornet.
Och att barn frädes sig mörkades efter förloppet sade
man att det var "arlat", "budsänges" och var på rätta
sätt lidande för makarna. Omars kan man talat om en
gammal regel om nog sällan hållet ständ: "Ett spinn
är och är en" innan frästs barnet kom, det var det
idealiska äktenskapet.

Den vanligaste åldern för förstfödsle var mig ve-
tligt inte förändrats under tidernas lopp. Det var vi
långt tillbaka jag hört talas om för barnet att äkten-
skap ingått och barn föts från det kornen var 14-18
år till 50, det rörde dock en undantag, ju de
gamla talade om och det äldre kan nog varit 25 år för
förstfödsle.

Blir det mindre än att är mellan barns åtgärder
kunde man vara förmodlig och fullt ytttranda att:
"Di för lappa prästers byter", och det kunde nog också
att i denna då när kan anmälde barnet till dopet kunde

frå hinc ett varningens ord.

Min barnbegränsning ännu är genom avskaffandet
har jag inte varit om man väl att mannen, när lusten drog
sig under honom, kunde sig till någon obemärkt spara
piga: att denna blev gravid i visad på tjänsten utan
minst: vederlag men också med skammen till att fatta
7. föräldra hem där man fick ta emot barnet, man kunde
givetvis inte bli en gift man på något vis, därtill
var skamkänslan för att så mannen kunde göra så flera
gångar i ändå felen till användning utåt: ga till för.

Det kom det snart att ogifta kvinnor som inte var sig
någon uttryck av sin belägenhet både för att vässas
1. på vaktas dräpa i även lyckas därtill, men också att
de för att avbryta besvär och skapet genom att förlyfta
sig eller annars arbeta till, men också: kanske van-
ligast på valsticker som tid gammal att skapa av
för att på sådana ställen som att till exempel i
i allmänhet brukar man då bli förbjudna först av dem

anledning, därför att de som jag genom att tas in ankom-
des i försterindivider i yttre rummet ryfve i regel blev
det själv som i både den faller. Jag kunde återkomma
till sådana fulla från skuggan i min barm. Det var
en en flicka som inte kunde komma sig på en yppa sitt
tillstånd för förstärkning, som tog saken mycket lätt
Det andra var en gammal kvinna som helt oförberett
tröttnat på livet. Det blev drömmar i både fallen.

Att man för att jag abort vänt sig till utmanständer
har jag däremot aldrig på något sätt varit exempel på
som de fulla en abort jag varit en slutar med drömmar
för kvinnor har jag endast varit beklaganden denna
Om en o gift under denna varit genom förändring i barmen
i försumelse av barmen blev valande till dess det blev
trog dess till drömmar & gick straff därför eller så det blev
misslyckat för något sådant blev den aldrig mer en
aktad person utan en utsläkt. Straff därför gav upp-
lev till skuggan. Plottan var en sådan brallad till 1880-90

den bortset mig begynte redan på 1850-60-talet.

Det var snitt ganska vanligt, dock mycket mindre för
än nu att paret "sitt fringede att gifte sig". Man
sick så lite kampfut för, nu är man i utveckling, detta
tänksande, för högre paret stod rangskalar desto mer
kämpfullt att ha en "öfver unge" var på allt sätt med-
sättande för kvinnan. Man kunde på den yttre de
som detta: "Ja, hade den inte varit en veta unge
som sk. sk. för ti så hade den alltså varit en veta
den, nu fick den till sin den kunde för, "när en
sådant kvinna gifte sig" under ett ständ d. v. d. med en
som charmoniskt var aldrig så lite undermålig kvinna.
En o gift kvinna med två eller flera "öfver" barn med
olika fäder betraktades som en "luden-kvinn" som fick
och en ett öfver barn som uppförde sig hennes barn, hennes
barn var barn-unge, som saknade fallets medhållande
om den barn i värdighet. Hennes barn fick också tids
för hennes fästlag, och också öfver den manliga.

och men ansågs liest i ödes lön allt för vidrigt. Detta till
trist kunde sådana lön kan växa upp till ofrivilliga
som hålls med brögar äro om dess barndom. Från det under
^{lydande} förhållande eller lön påminnande människor eller
förlig lön. Fadern till utmärktenskapliga lön gick i
regel för om inte barnet var arbetat under arbetsloften
i det lönar vittnes vägar, då kunde det inga överenskom-
melser angående undvikelse påstanna smolkar var inte ak-
tenskap lön till stånd till genom frälseans röstning.
Ett sådant lön kan jag själv varit.
Hälsanderkap.

När en kvinna blivit gravid kallas det att hon var med
liden "hon var på de viden" hon var på Trillen, hon var med
smolt "Di ska ha smolt", di var rätt den stina gnydan på,
den e med i vante. Uttryck sådana som: "pälte bagaronen" e
"välte kackelonen" syftade också dit. I början av hälsan-
skapet var kvinnan i "de smale veckorna", när det gått lite
längre sedan det att: "de syntes att de var på de viden" e rätta

Tiden "lilla barn" "Tunggärdes" & till sist: "Gjock barn" på de sista barnen.
På barn jag det var när barnet föddes man sade: "Välta begeren"
eller "slarvsten" på neonat. Jag minns om också uttrycket att komma
"gjock i vent" & där e ned i vent.

Var inte kriminell av det av det alla matjuktaste laget alla
särskilt pjästlig av mig. Tulade barn inte om sin ställning
gjälte men genom olika tecken förstå mer erfarna grannar
kommer. Men det stod till & skyddade henne efter sin för-
måga mot alla faror som för överallt kunde på den gravida
krinman. Det var förändringar i hys, bråkningar lyft-
med efter vissa saker & motvilja mot annat i matvåg.
Som var tecken nog för de erfarna att hämta förstå att
krinman var i de småle & för förstet omöjligaste veckorna
med utveckling till det de gamla kallade lyde & de rökte
så förstå som möjligt varer henne för vad som kunde
välla ihop. Men hansys tog i detta händelse givdes till
den gifta krinman, fast man naturligtvis ännu rökte varer
den ogifta för barnets skull fast det kunde vara något ibland

de kom i regel icke dröja in ställning så länge som möjligt.
Det var många par som komde för den karande kvinnan
både för henne sjelf och för barnet, ja de kommo iblandt och
man trodde på allt detta. På man på kvinnan att hon
tittade lystet att något i motsvarig tid man henne dras
när hon var för blott och beströmt, ej heller fick kvinnan
någon att ha något hon blev bjuden. Följden därefter
skulle bli att barnet kom att noka ha beströmt för en man
den kvinnan dra sig till minna när hon felat eller man
felat varit henne i genom någon liknande eller motsvarande
handling först kommit, hon kom gjorda. Hon jag tyckte inte säga
men troligen skulle hon be om något av den kvinnan där felat
begätt och så fortöra det. Ty sådana var lössningarna för sådana,
genom en motsvarande handling.

Hadde man blifvit en en vår måste man omedelbart skilja
från och rots åt. Hon en karande kvinna in i en stuga
där man inte kommit förutgå denna åtgärd blev hon inte
förstört, något som kunde ge anledning till mycket argeri

ACC. N:R M. 12981:16.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16

o skälek hos den stackars kvinnan. Detta har varit gitts in i
min tid, då man står att döpa sin på skälek ansåg ut det
hos den som kunde döpa eller ofta hörd det framkallat o exempel
fieras verkliga kunde välla skada just genom hennes itändiga
ängslan o nu när hennes tid kom. Kvinnan som kunde tänkas
vara i omständighet, ja alla gifte kvinnor under de 50 tiotals
några. Borta från all slags slakt då biträde eller äggen av
slakt ansågs obönligen välla. Jallandesjuka = "slaget"
hos barnet, där fridande till utbrist i det är nu motbe-
rade den vecka av kasanderkapet då felat begäts, det
var också endast ogifte kvinnor som medvetet kunde felat brän-
niti o hon kom att anses själv vällande, om hennes barn blev epilep-
tiskt. Om denna olycka drabbade ett barn, kunde även vara en
vecka, såhär under om hon levde kunde mig det tillfälle
då hon riket följde mig i genom några o o o parallellt handling
rika borta, o hon kunde på fristid på många sätt inna hon
funn det rätt, fanns hon inte mer i livet fanns inte mer
någon böt att vänta, enda var för när det förskräcker offentliga

anrättningar, till mitten av 1800 talet, att de med en sked till
om den avrättades blod ö så utan att utgå om bästa skedens
bakom sig, och kunnat. Men man talade om att en vägar
till hemmet man varit med i staten spets gård vid riktas
rättningarne i Galtgubacken ö sådana spets den spinn
spets gårdan för att komma åt att göra detta råd, man sade:
"Göra råd för" när man betade "lyde". Men de råd man den
gjorde hade alltid samband med blod, då den för trädde
att isynner av blod ö dröjs kamp var välkommen. Den som
betats av modern för något lyte var förbjoden att se sin
i moderns grav, gjorde den det hem det hem betats för
igen. För det värre lyten som just fallande spets fick
kan i en deltaga i jordsättningen. Men var den som de-
cempel framhållit till verkligt jule den en dotter som
haft fallande rot man betats av modern ö varit prisk i
mange år skulle demonstrera hem till hem trädde på
sölen i just man gjorde vad man kunde för att vinna
hemme därifrån andra vängels sig fram i såg mer i sin

under gräs. Men fick snart kläpa in i skogen åter o' blev in-
 vrakt för min utstående vistid då jag mena nägon bot fanns.
 Tidens stänkta torn o' den här och i jätterat. jätterat o' delar
 är. En gammal kvinna delgar mig för 35 år sedan att
 jag fick se till när hon var död att inte hennes då 40-50 år-
 ga dotter inte såg nu i hennes grav. Hon hade nämligen
 tyckt att dottern haft en värd tyngre o' tröst att detta varit
 på att hon o' sedan inte varit som när hon levde. På hade
 hon tagit några droppar av sitt eget o' vägra av maktens
 blod o' kallat det: dottern på en brödbit ^{stängt} tog jag hon råde-
 detta om på ena skrocken o' ten o' med en ^{stängt} religiös kvinna.
 Fann kunde överallt på den kända kvinnan när
 det gällde både större o' mindre lyten. Skyns en en-
 delsvida ger eldsarbeten o' försiklighet med eldrings-
 grejerna o' elden vid bakningen liksom på. Fick kvinnan
 se något om blödd o' tog sig med handen någonstans
 i ansiktet eller på kroppen förde Camus en tid förde den
 Med lite fäntoni kunde man se minsten en del om givet

anledning till sådana lyten

Gick kommar till bakugnen med dezig-a kända fick kunnat ch
ekserin o det har jag varit i en full den "barnet" kunnat bli 30
år, då med dem trodde han förbrutit sig i 30 de bekräftade
för inte så många år sedan. Nog kunde denna vana komma fi
exen utan att någon skulle bekräfta vara den vilda men så
han tror på något kunnat vara inordnad ändå in på 1940-talet
han somliga.

19
Så här har jag ju velat ställa mig skeptisk till sådant men en
gång blev jag dock övertalad att "gåra vid" för min lilla
psyke för 38 år sedan när han som späd hade ett rår som
inte ville läka trots barnmorska o läkare. Flera "erfarna"
morsor sade att jag själv var skyld därtill då jag varit
oförhållande med vid bakugnen o därtill kunde jag natu-
rligtvis inte seka då jag visst inte rättat ut någon för-
rättighet. Därför skulle jag tigrande vid människor, jag
minns inte nu om det var mig eller någon, gå till boken o
ta vatten ur botten o lägga i det koka de span ar bakugnen

grejerna, både raka, släta o. tvärs i nog något ur askan och så
i så tvärs sätes med detta vatten o. låt det tillbaka med tröms
alltjämt tegande o. tre drömmar i ro. Jag gjorde det ganska
skamsen i troh allt övertygande pret utom att tre drömmar vilket
armars framställa om vilken präst lot skulle få. Men en annan
männ, man skötte om sätes lät o. prästen så.

När ett barn fick födelse märke på ryggen hade det uppkommit
genom att bröst lockets bakom slagit modern i ryggen när ett
barn slagit igen när den stått lutad i kistan, mycket vanlig
Då skulle modern lägga barnet ner i kistan i nästa
rätta sig på bröstet medan den är en bit borta under gräsen
sen fick barnet aldrig en brinna rätta sig på en kista
även det medförde något lyte.

Lyte framkallade av skrämsen var otaliga, en hastad
eller ymnigast de som framkallade lyte i form av en rana på
barnet på den plats där den träffas under n. n. i vändlig ut
En mängd av en nykardad hos efterbröd i kvinnans ansikte
kunde vålla att barnets ansikte blev helt missbildat o. missfärgat.

Om hans eftertänd justnat i ansikten. En person med sådant ansikte
som också var så underliga anledning. Han var här i min tid i
jag sig kunnat många gånger. Han vägnar av en medblodad
ansikte kunde välka att stöme eller mindre praktier av barnets
ansikte fick iöblå färg.

En familj. Han hade en flicka som var idiot i det tillämpliga
med spasmer i högsta grad, hela kroppen, i nästan dödstillstånd
(han levade än). De som kunde till det sade att han var precis
lik en stockare som kunnat man blivit rädd för när han
var med denna flicka.

Fick underen se en karlslapp fick också barnet karlslapp därpå
skar man för alltid av läppen på ryggen. Karlslapp eller
"karna-kväs" truddes också uppstå därigenom att skedele
fick de en stick- och stugg. Tunga eller grep stå vedstruckna
i jorden & man var annu i sin ungdomstid här varit mycket
unga med att aldrig lämna och stugg vedstruckna i marken.
Antingen lade man ned dem på marken eller stälde man
dem trötta till nägot föremål, ja; jag vet att en isgräve

21

räddade vara oförriktiga stämmed var alltid vägen äldre först i den
 mannska. Tillsammans ö hade mer det tigenade med en fruktbar
 blick eller med en frimannig ö karaktär med framkallande
 av exempel. Det hade nämligen. Händelser för då g så
 länge redom att i kinnas inte kunnat komma sig för att
 gå in på att frammanför fältet här var såg. en tjugo stämman
 men, lägga nu den, då hade ingen hade skett, utom sedan
 ständigt grubblade stämman. Tankte på fruktbar. När man
 födde sin flicka hade denna så roligt karaktär att hon
 inte kunde säga utan måste operera sig djupa ö dag. Tene
 ut vilken makt fruktbarhet kan ha under sådana om-
 ständigheter, underligt hade det sig och tillige många
 gånger ö jag har många gånger varit de som slut mitt
 emellan två ö. I sådana sådana säga att här man
 bara inte det var händelse ö det man sig på blicka sig så
 gjorde det inte, men hon var den i mitt eget fall, kanske
 slumpan, jag var kanske fruktig, rödd eller fruktig på något
 sådant, annars en kanske något på rätt jag upps närmde.

Denna utläggning kan nog förefalla för lång men den kunde
förläggas i det ändliga o med den betydelse den haft beträffande
de hvarandeskapet måste det komma med, det var det viktigaste
de hvarvare bruderna som inte behövde dettoga i arbetet
utan 1800-talet ut hade nog en stor arbetskräfta kunde de
lätta de svårare med de fattiga som kunde om den fattigare
arbetande kvinnan som måste vara med oöfverallt men till
kunne tog dock men kvinnan om till den ogifta.

Bländ fattig som bestod den gravida kvinnan sjöta kan jag
någon nämna den ej med lösta vägar jag kan även nämna
"vår-anten" = varulven som om dagen var en katt om nat-
ten en varulv, beskrivning nog omdig. Som varulv för-
sökte man ju stå upp hvarande kvinnan. Det var in i
minnens tid förmitts hade inte så lite så denna ton
o kan kunde gåt en man som man tog de så om klapp
att kan alltid var riva i ansiktet o heder samman-
vassa o gubben. Men trodde att förklaringen berättar
var att kan var epileptiker o hade anfall nattetid

ö att det anledningen till de mystiska ljud kom med-
tjänare kunde från hans sängplats ö att de då var rädda
från att på re honom förändrad mygga sig ut läng dy-
nen som luvudet ö så trädde utom att de.

En "katt ö var för" som trädde förändrad, till mera
trädde man heller inte på då var aldrig märkt något
obaligt med henne. Folk tror var ju att en more som
inte try hänsyn till barnet utom endast sin egen fridde
kunde skapa sig en lätt barns vrid genom knypa
genom en fulla-kanna = ett storsplutvrid. Följden
därav blev att en gosse som föddes natten till julen
hvis måste undergå förvandling till varulv i en flöde
till mera som tryckte ö pligade kulan natten
o in sin tid var det första gamla av andstappa plig-
gade man som fullt-fart trädde sig ridna av ma-
ran som de trädde myg sig in genom något visst
precisat kristligt eller myckel påte trots att de
vart sina stän med tärn utåt nade sängen, armar

Trädde ut maras fläts de mannen i kartauss, det vi alla
ärnu kallas marlocken. Ett nägon beständ blivande
men gjort så som var nämnts här jag aldrig varit fast
de gamla ja också skulle ha varit något om den när de
så väl kunde till offerer för denna rit.

Bevärfande under sökning av kvinnor för att utbringe
om de var gravida vet jag inte. Niccolavins skivor
ja i sin flykts lärad om kvinnornas undersökning
av pigorna i samband med gåsa gången men det
ligger ja så långt tillbaka i tiden att ingen vet,
vad man det varit tillämpligt här. Så mycket
vet jag dock som att även i min barndom var
det obetäckta kvinnan för de äldre att tecken på det
ogifte i jungfruliga ståndet i äldre ogifte kvinnor
som blev här fast vid gammal red gick bortom
och de gamla gifte som de gjorde hade alltid något på
barnet, nog var det en rest av gammal red då en
gravida kvinna med obetäckt kvinnan ansågs skada på

något rätt. Jag kan ha ett par sådana gamla, gifta
kvinnor som varit i en bakhåll med stolt och fram-
trätt att de aldrig låtit någon ha sig nära
de var födda på 1830-40 talet i husmannas öfver. Detta
är ju kanske något som inte kan bli mer det kan också
vara efter de ringar ut något som en gång varit mer.
som de nog ej då vetat något om.

Jag tror att en erfaren gift kvinna rådde mig
att följessmigen var att banta ca 40 veckor efter
rätta regleringen, ringen i rade man, men för en ung
erfaren blivande kunde som var för blyg att upprä-
ta sig åt någon kunde det komma som en överrask-
ning. Det kan ha varit att den inte själv förtäta vi
ställ mig i inget i omgivningerna heller.

Något piffel för att inverka på barnets som kan
ha jag vet inte förhållande men nog är det kanske
troligt att det varit något ändå.

Däremot kunde utmärkande av hennes utseende: jag

26

Tro iig bruna fruktiga barnets br, m brunnas mage
 var utstående eller den var jämthock m den varke-
 de mer eller mindre beskrad dadas o. s. v. Bjätra
 ansig frät dearna i regel att barnet fick vara väl-
 kommet villat det var blev även m de ejick i uske
 sig m pojke eller flicka. Dock har jag varit beaktat
 att m man kan på ett ställe där man hade bara flickor
 i sig fick även m halft fräged i halft på namn och
 till barnen sken, var som presentande eller nyfädd.
 "Eller som m tid i Taft den me så den har spridit".
 Guter fint uttryck mer det skall vara samt.
 Den gifta kvinnan besökte utminstone barnmorska
 i god tid på att fänga henne i de ejodas danna vinn
 på sig mgar i sig på bröstet. Men i en barnmorska
 berättade dock, att var 1920 m m man från ett hem
 där barnkaran var iton i de som med bestände mellan
 m m att den fick jäts räkne ut m m det var tid var
 värt, det var på och i ett på tingen och.

Den blivande moderns förhållande till arbete & kroppsvår-
het har varit helt beroende av hennes sociala ställning.

Högare ständers kvinnor idkade kroppsvård så mycket att
det ansågs mylligt både för dem själva & för huset, dels blev de
själva mer vänliga & dels blev inte barnet så strött & svårt
att föda när moderns kropp utsattes för lite ansträngning.

Eller det förklarar sig lätt i de borgers bondhjemmen där
hans modern hade nog att göra att arbete berodde helt
på henne själv om hon var av det pjöskiga slaget som
satt stället & skulle passas upp & vara fruktade missfälska
& obeklag om hon vände sig till av det robusta slaget som
själva ville vara med överallt & som slette en ära i att
vara som vanligt hela tiden. När tidan kom stod sig öka
så både vandra & barn bäst i senare fall.

Arbete- & småbrukar kvinnorna fick vanligtvis vara med i
arbetet både efter & över sin frimåga för det kunde förkom-
ma "helna" (= pjöskiga) pjög till frimågen över den som

28 "va imma arvo ni i imma fän & fa i mod." De ogifta måste ju i

regel beträffa om ingenting ö arbetet som vanligt. De hade ju
gj. hullet tillfälle att tillfredsställa sin lustnad eller vise sin avsky.
Till slut ö annat sådant som den gifta kvinnan kunde då de ville
dölja sin ställning så länge det gick.

Den gifta kvinnan ju också kläderna om sig som de var så länge
det fanns några möjlighet. För de gifta kunde det vara olika.

En kvinna kunde vara stolt över sin ställning ö länkle då ut
kläderna så fort det fanns anledning därtill genom att släppa
ut veck ö öka kjollimningarna eller i renare tid skapa sig en
rik klänning, något mistiskt rum på den träfsom kan jag inte
minnas ö det nog ej hullet förhoppning då den för allmogets kvinnor
det inte går länge tillbaka i tiden än till skedskiftet.

Ungmanskvinnorna nöjde sig ofta med att sätta en hank i poj-
lens limning ö dölja det gapande spåret med fruktad
ö så släppa ut bröstvecken på tröjan. På denna min brödr.

De så enkla kvinnans kjolar som var så långa då att de kom
att släpa bak ö stå ut på framfötterna där de blev allt kontant allt
eftersom tiden gick, att man gjorde något därtill kan jag inte minna.

då skulle ju kyrkan i fortsättning blivit obekant & det fick inte ske
allt hade ju sin övergång.

Aktningen berörde om framgången av vad som sedan är sagt på den soci-
ala ställningen & på kvinnans önskan, men som inte i regel
feda en gravid kvinna för sådana som kunde inverka skadligt
på henne eller fostret.

Jag kan här inte låta bli att införa en berättelse från en som jag kände
de min mor berättar. Det var en gammal man som var sjuk & inte
kunde längre igen att leva. Han hade en dotter & en huskällerska
& huskällerskan hade sitt ihop med dottern men det hade väl
också varit något med husbonden innan blev så sjuk. När denna
så blev så sjuk att man såg vatten ralkas & kvinnan märkte
att hon var med barn ansåg hon tillförlitligt lämpligt att på sin stä-
ning trögged & till slut var det så att hon mer därtill behövdes
till sinnet till & hon måste vara länge på sig en km. verk-
lig kosta en. Därför blev förhållandet här det mest att man
vid det var på andra ogifta mödrar, hon tappade upp sig så
att man skulle till att hon kunde vara barnafödelse & hon fick

och så en giftemål till ständ innan kom dog, men omgifningen som
in måst måhända bedröget när han gick alltför långt över tiden
kallade denna kvinna aldrig för annat än "Ankan" och barnet
som föddes för ankans dotter. —

Öfversta pigor är udden behandlade. Om den ogifta kvinnan fick
behålla sin plats berodde på måst ändigt lättnad från fallet till fallet
En duktig och annan ofrivillig pige som "ihälsat" i olycka kunde
få behålla sin plats tiden ut och när hon i sitt förledelse eller hon
kommer ihop till ett barn och åter kommer på benen kunde hon
åter få hennes iger och ibland även ha barnet med sig, ja, det
har tom. hänt att en gammal husmoder har fört sitt barn
med sig utomhus medan modern varit yrsterna. Var det lärosvär
så att matrosen kunde vinstänka att hennes make varit
öfverges i kunde vara barnet för äkte hon genast ut hon barnlig
och beskyddlig hon om var, mormon kunde hon ja inte gräna nå-
got ut utan det fick gå ut som flickstaden. Men vännen
valde en för riderna fäst med flickan från husmans hem gramma
till hennes hem och i hennes barn den på 1860 talet.

Dock kan jag också hint om sedarna fullt där man idag talar sådana
 barn där ett äktenskap varit barnlöst, ja i ett fall så des det om vara
 överenskommet makarna emellan, om man inte skulle bli ett äkten-
 skapet var barnlöst i en brudgärd i en gammal tid här på 1860-talet
 hustrun tog de yngre till sig i mannen pigan i pigan gick en
 pojke som adopterades av makarna, allt i fred i söringe sådes det.
 För samningsenligt heter kan jag givetvis inte gå i god men
 de gamla om lärde de talade mycket där om skett och i borden
 om på i det är så som jag hint du.

I rikta brudehem i som i stads personerna kom där i flick-
 värd i olycks dolda detta så länge sig gnu här sedan
 fristann hem på några månader för att här bostad på
 arman ut eller för att dricka brunn om den beaktat för blon.
 efteråt var det emellanåt några på stället som sak-
 nat något vid trälarna i övrigt den rina slaktarna i stam-
 hing pratades i man visste god beaktad, mågarna som de det
 mest beändt beode i ohimninghet där om i borden allt var
 väl dolt. När så en liten gosse eller flicka av "stunda" föräld-
 rar

blivit född någonstans i Småland i blivt utchordad i något
förlust eller hemmat för något barn hem som dottern till-
baka som om ingenting hänt, men folket pratade, var för-
lita blev om någon var det för att hon inte trötts eller tätt
luften. Det spåke sammetes gjordes att man pratade o druck-
de upp föräldriga listerier men om något var i allmänhet
hon var med, men trädde inte därpå.

Vänt gjordes det i hennes frihet delar för det prästien-
de. I mitt hem gjordes för som de var midtens om län-
stal för men att rätta i o bygga som dock ställdes under
tills barnet var fött, det var år 1886.

Den blivande var dess nyddle spåke sina spödbarns-
plogg, den ogifte som visste om sin ställning i mycket
naturligt. Hon de gifte var ofta så blyga att de gån-
de under detta arbete men det var berik. Spödbarns-
stygelsen kallades med en gemensamt namn för småtjän-
Barnmorskan o grannkvinns länshödder i präst o mör-
de kunde vänta att få tröda till hjälp. Fanns det frunt barn

i huset skulle dessa unga brakar, modor & skolelärare & regu-
lera några grupper som var påbjudna att få hand om dem
i djupa vatten så att de gällde när de kom & kunde dem bra.
Någon särskild benämning för detta påbjudande har jag
aldrig hört.

De kvinnor som biträde barnmorskan, ofta, sedan barn-
födandet kom att förflyta i sängen, fick än kom var be-
tydligt är, var med "ö" in i ordet "grutta" det var förhållande
att gammalt uttryck om den som endast var med för att
vara i vägen: "Var med & fulla Per till jorden" & fast det är
i högsta grad olämpligt för jag att det nog kan ha
fyllt ut i detta sammanhang om den som endast var i
vägen.

Det hade nämligen inte för en barnmorskan något in-
om oförnuftiga att bli en vän situation: & det var det i-
bland så långt att det var för sent. Då fick barnmorskan
en frångående tillräckning av barnen & det var att som
om de gamla barnmorskorna varit iödda för doktorerna.

Det var också på den tiden som jag hade en dotter näst
härnäst på minn Mr Görens. Jag, Skrup på 1880-talet
då det ändå fanns talen, Skrup by. Vid fördraget talen
härnäst kunde det bli läsare i kyrkan eller andra (var).
Om det var på det sättet som 1886 berättade om att det
var värt o man hade t. m. tagit fram latsen tillräck
o ställt blaff i det, beredskap för arkivets hämtning,
man skulle arbeta med honom på andra, stället på
härnäst på stället, men också om, just när de skulle
vara efter dottern blev den fördröjt. Där på det man på
vår ved lats, det behövdes när dottern skulle träd
i latsen man skulle ställa, men när också an "Mr
Görens på så träd på den borta" - dand.

Forberedelse både gjorts beträffande skjutet efter sam-
manhan. Både man jäts skjutet stod den i beredskap så
att det var endast att spänna på ö armen när den tingats bröte
var man då beredd. Men man skulle kunnat sammanhan
gallade det att bröte på ö som en som bröte omedelbart på honom

FOLKLIVS-
ARKIVET

LUND

~~Upstichlings~~

Upptecknare:

ACC. N:R M 12981:36.

Landskap:
FOLKLIVS-
ARKIVET

ÅR: 1900

Uppskrifts nr:

36

Uppskrifts nr:

skämtsamt säga att han hade en vän som hette "den
Nödvändig". Han var också skämtsamt en man som, när
han i minnen i osäkra hade en sådan viss återkom-
mande på sig, sade till sin kvinna: "Här Du inte
vanta till de blev den?"

Tvåttat hade man inför det vintade o linne i landskap
i den stora kyrkan "eller kyrkan" sätter på näs tiden
var inne att vänta "prinsan", eller hade olika betänning
på barnenskan, men o namnet-prinsan eller mu-
ken på den tiden namn, prinsan. Men skämtsamt, men
allmänna, de finska individerna.

Gick kvinnan över tiden som jag inte att man först
sig så mycket därvid en gift kvinna var en så inte
kvinna var så saker på tillfällen när grosser
bräat "hm hade ja sin man" o den ogifte sakade ja stök
en ofaraktet o ville i regel inte anföras sig var at
sin egen i så intima saker som när samloget i gitt
o sin regeringer ville alla kvinnor helst kalle på sig själv

Fältsmångor.

Man sade fältsmång mer också "jättra fädrer" o
brinner blev fädrer. De skänkarna utgick: "Välta
kackelmon" eller "bogaroror" kan också nose just samma
sake utgick användes i olika tidsformer.

Fältsmång i sång. Den jag inte blev vanlig här från an
med ingångar av 1890-talet i de samtidigt med en sång
av sammanställt som att vara den gamla ur. Men födde
samma som 1886 o 1888 riktade i stället i den biträddde den
gamla Mr. Gösars (manen heter Gösar Danielson, gamla
tjänstgörare kan också kallas på "jämmerstäl". Då kunde också
brinner rätta på o halft mellan två brukige tjänstgörare
i stället alltid av en par brinner var biträdd säker
de var fullt berättigat medan en eller ett par andra
biträdd o passade upp sammanställt som ja måste ha
sin plats mer på jättra. När så på Lindvall med 1890
talets ingång trädde in i stället blev det fältsmång i
sång o de många biträddade blev överförliga o som.

Säg helst att det endast fäst en hårtvarende ö att elom-
mle ansig sig fristig för mycket ar vad om frivern utm
endast tydelig ordor. Svart för folket att fristig i frigom.
Ting friverning km jag alltid varit vasa friverning lättna
v den var något cetera för friverning att friverning i när de bestro
sina vedeminder för varandra på 1890-talet när man ofrivern-
pandis km att hne något var g friverning eller friverning på.
Jag nämnde att den gamla och friverning var äldd för
daktom, det betydde på att fallen ar barn friverning
med drölig utgång varit påfallande många just under
hundra tid på 1820-80-talet. Den dröpi minst ändras för
friverning reulighet vid friverning ar friverning friverning
Det seder också att km "friverning sin friverning" när en km
friverning friverning friverning distinkt dag där man kan
tut grov distinkt friverning km friverning just dröpi att km
g agde mig friverning för friverning.
Hugom eller friverning betydde på lokaliteterna, de
var km friverning sig ö km friverning eldströ. Kunde friverning

upp användes vid förtäring. Eld skulle brinna i ljus vare
 tänt för i det rum där i det rum som fanns så länge något
 av gammalt väster fanns kvar, var inte de många mätar
 tidseffektiga fanns det säkert någon gammal rum eller annan
 om var det 1800-talet ut. och fick ofta sig för tröskan i bröt
 belysning i kott och i stäl i väggen. Varmt vatten något
 fast eller annat lämpligt påst samt lappar i gammalt linne
 tvätt i bordskåp vid förtäring i jag ten ett kraftig eld
 i eldstaden för efter bröden = efterbarden. De budade kvinnorna
 som efter kallelsen eller på givet tecken, ljus tänt e. d. Om
 barnens omhändertagande är förut nämnt liksom i om hämt-
 ningen av barnen. De gamla barnmorskorna är
 nämnde i boken för sin förmåga att uttala straxheten
 när de mottagit barnet och för att hela natten var skymma
 på ofastare vägar i gamla och gröna, som även tog
 med sig, besökte ofta, sade man, om man man väl
 på vägar som var ut i lundens stora distrikt ibland flug
 gånge i följd i det ej endast med eld utan med vagn

så både barn i hennes välske och tänkligen omvårdnad och som ätt-
ligen nöddes fram. Hon bodde under sin långa tjänstetid
på 1850-talet till 1890 i sitt gammalt hus, där hon bodde
genom sin egen gård och där hon bodde, hennes
sociala ställning i öfrigt var hos hennes föräldrar.
Hennes inre barnmorskap fram, tid, vilket som framgår
av det ovan nämnda att hon kunde berätta, så och en annan
inte träffade den egen barnmorskap och hon var ute
på annan tjänstning utan hon måste kunna vidare på att
i en annan med, här det ofta någon annan var kvinna
som kunde hjälpa henne och att då det var så skada
barnet och så en skedde med det senaste. Jag har dock
hört att man måste vänta i timmar därmed om det otvivel-
samt med barnmorskap och ingen annan vågade sig vid det
utan ett någon skada skett. Jag vet också att folk där
barnet föddes innan barnmorskap kommit fram där den
närsta barnsköterskan när ingen annan vågade ta be-
fattning med förlossningen satte sig upp och sade "Vill

inlä "Så gör jag de sjö", men just då kom barnmorskan.
 Det är en fall där man var sjö och varvarande så det
 är en första bordsuppgift. Det är den frägnade och så i när
 summa hälle. En ogift kvinna var på väg mellan Lindag
 i Skrupp vid mitten av 1890-talet då hon övervakades
 av fäderns mättn i hemmet och var gramma till oss. Hon
 i en annan gramma kvinna kallades det i kvinnan i huset
 sprang ut skaffa skjut efter barnmorskan. Hon kom
 först fram i när den andra kvinnan kom till stället och
 barnfädern på väg katten i sin stid framför
 henne med barnet. Frägnade i hemmet inlä gör en annan.
 Sjöns minns jag hur man kom springande hem i sermolede
 skarp inlä laken i mättn för att hjälpa. Den frägnade
 barnfädern skickades också efter i när han kom blyg i frä-
 lögen läkte barnmorskan, då Fru Lindblom fram kom
 med uppmärksningen: "Kys barnet!" så att var tommer att
 göra det antingen kan ville den ej. Pastern blev gifta.
 En annan ogift barnfäderns frägnade hem kom koda

42

det stället öfver de gjord minsta förändringen i ändra va-
ren i den römmerse. Ej heller grammatik anade något att
när vi gramma blev anordnad att kända barnen som trodde
något komma i den römmerse att det gällde en förklaring
öfver barnen skulle ge läraren, som den vändigt för,
Mannen till med skjutna i väntar på barnens hans
iakttagelse, en sådan förklaring trodde inte vara så länge
öfver förklaring som barnen iakttagelse för visade sig
föga och han om den för någon förklaring. den om hans
förklaring när denna svarade: "Ja, den kan för en acde
föga." Den om den måste grammatikarna bilda med plogg
öfver man förklara sånder gammalt förklaring att vore barnet öf-
ver den förklaring barnen inte kan förklaring att förklaring
barnen förklaring, det var förklaring an den förklaring nämnde
fallet öfver samma barnen. Med detta kan jag velat
visa vilken uppgift öfver vilken anordnad som barnen förklaring att
vile de förklaring barnen i den tid de alla förklaring
mängder iakttagelse i barnen öfver barnen som barnen ingående

är även något en öfvergifna barn på den tiden. Man ser också att deras för-
budsord med avseende till kläderna o. d. var helt beroende av rustan-
digheten, så att god tid klädde de sig naturligtvis ren-
myggt sändagsklädda, ej lördagsklädda eller från annans fick de
följa regeln: "kom som du är".

Faderns närvaro var helt beroende av barnmorskans inställ-
ning därför. Sällsynt helt enkelt kröde ut badarna de hade
inte den utgående, de var bara i vägen. Andra däremot ansåg
att de gärna kunde vara med om i hönas bad de stälte till
med. Så ville inte Fru Lindlöff se man folket vid en bröllofs-
fest är det en örn medar den barnmorskan som följde mig
Fru Hjörberg i Lindby gärna såg mannen vid bröllofs-
rida vid dessa tillfällen o. dess tid sammanfaller till en
del. Den som följde är nämligen liksom så benämnt som på
barnmorskan liksom mig jag har ju nämligen den är en gäst.
Kungälv, den oförändliga, men jämte namnet så den ofli-
ka mycket antalet barnmorskor i Kungälv eller Kungälv, den
gäst, varmenns förnamn är Fru Lindlöff. Fru Hjörberg

med mornens efternamn. Mrs Gröns hede på äldre tidens barn-
vårskattbildning och i tjänst redan på vid 1860 Eaten byggen
där man var skolkammar och hennes barn i sin var född 1847.
Hon fick var skola och utbildad vid omkring i åtminstone under
samma hälften som i tjänstgöring samtida med Mrs Grön
hennes ägare över läskning i ungdomen efteråt i yttre värld
i allmänhet och sökte på olika sätt.

För Lindtjoff make till fabriken Lindtjoff. Skrivning om en
kränkning med prödnad om både respekt med sig. Avse
muletades när det gällde yttre åsmon bälde ~~avse~~ el
Här hade kombinerat ihop en läkeolja: För Lindtjoffs olja
som expedierades på apoteket under denna benämning.
För bälde ordinerade han krossad veterinäröl som plåster
i så grötan en gröt i gröt. Man kan gärna velat uppträ
sig åt gammalmodiga i pågat kunde till rids på kramen
som låg ut på deras egentliga område så bänge inte
jakt skötselsten fanns att iädyma med om i våra dagar
o deras ausvar fulla yttre tillbehör och som en viss social ställning

barnens privata standard. De rekryterades ju i alla samhäl-
 lager o hade tillfrädd till alla hem och såväl som fattiga men
 det var dock så att man som deras mestadels steg med deras utbildning
 så länge de hade kvar sin ställning som arbetare vid dräning
 I senare tid har ju barnens barns ersättning varit fastställd
 inom kommunerna där de ju varit anställda o anställda
 men de var i Finnsstone intill 1920 talet ganska tagit emot
 en extra ersättning vid försättning, nu var ju i regel försät-
 tningarna på B. B. jag vet att för om det skillets på, om
 det var anställd eller tjänst eller sådant det var jag inte, om
 det var pojke eller flicka, eller om det gällde tjänsten om
 det var ett hus eller "kon hem med" på vem ju det ju på om
 det var ett rikt bondes hem eller fattigt husmans hem. Jag
 tycker mig minnet att min var så att den försätts ersät-
 tning för en försättning kunde vara 2 kr. om det var en pojke
 o 1 kr om det var en flicka på 1860-70 talet i ständigt o fallande
 allt efter som man hade råd eller var ju fattig. Men det var med
 lönerna för det jag o även den sista gången jag uttryckte till om en

inte mycket att läsa på då den endast gällde mig på ett drömligt
minne så såg jag lunda i samband med berättelsen om lundens strö-
patria. På mycket har jag med säkerhet sagt om att de gamla
barnrensarna fjäskade mycket mera på de krinnor där
det var extra att vänta där kammade i skötte hem en krinna
i gjord extra beröke; helt annan utsködnings än vad annars hem i fjä-
ra ämnar in öar skuldfäst.

Om den riktande förklaringsställningen är redan nämnd. Sakert
har en hel del vidskipelse i vänskapen i den varit förknippade
därmed men vilka känner jag ej. För då mina egna gamla
ej var min gamla mor som föddes 1818 i Tordale på söder.

Om den kända krinna som ej föddes hem. Allt för det så
att hem kommit att se en två som ej var med det gjorde man natu-
rligt vis vid vår förklarings något som var tyngsmynt stämde
för att på lösning på problemet hem ut jag ej. Så var det
också säker med mycket annat som jag ej känner till om
hem stäl i konstens beaktat som skyddsmedel mot myn-
het som hotade, hälsat som den ansågs att något ledmiskt om

häftig mygnakt rent vidblödde såväl under om barm i samband
med barnafödelse, något som bröts i ömsidig bekräftelse i dag.

Minns jag blöddet vet jag inte om ej heller något om särskilt
medicinskt. Men jag tror att inte fick komma ut under öppen him-
mel utan med det ut antingen föräddades eller brändes.

Kalvunge var på 1870 o delvis även på 1880 tider på den uhlare
kvinnas tillstånd plogg.

Man talade om föräddelse i kyrke-rådhus om en kvinna,
som på 1870 tider föddes till välskapet men dödfödd barn, som dött
i födseln, sade fru Lindroff att modern inte fört sig på att
föda barn. Införande av något kan jag inte veta närmare
men vill därmed inte vilja det på oförlikligt. Sedande fram
i tillräckligt samt brukt massage kan jag därmed veta om.
Jag har också veta att föräddelse var Boken-Finnedde,
på Sköby kyrka där inte, som fick flera barn o visst tvillingar,
brukade förtiga en ridstus när hon både ströcker mal-
las. Det sades också att underlätta födselsarbetet.

Lög barnet fel eller andra fel var på handen rökte först

hammarnas med sina händer rätta till de o de gamla fiskarna
på varandra som stäm eller rätta händer som hammarna kastar
hjälp åt dem i musor som som en stor förtjänt och ett stort fel.
Först när hammarnas gått in i sig i en spinniga eller par-
karet inte längre lät sig sina händer arbeta på att
fång på lösa eller hävarna till larsen i kysarnen om saker
som påskatten, ganska vanligt på 1880-talet. Man kunde ofta
brinna i sin mellan talen om att den eller den blivit "tagen
ut genom sidan". Även fallen av dödsfall bland ofrivilliga
brinna var påfallande stort på 1880-talet. Detta sade
arbetarna berodde på mordet med häst knäppt midje
som gav upphov till onaturlig stor mängd våldning som
fört med rättskyddning som följd, samt de då mord-
na stora mängder blockarna som var placerade långt
fram under jorden i djupa vägar och en felaktig avvägning
av kroppens tyngd med fel i blicken i beaktande
något som allt blev till hinder för en normal för-
ring. Fallen var som sagt påfallande många just då.

De på 1880-talet är 1880-talet så vanliga drömsaker i barn-
sängsfeber som nästan tidvis nästan. Infallet har varit episodi-
skt skyllde man som fört namnet, och barnmorskan
m, som iakttag g. den reaktion som beträffar något anti-septi-
kum kunde jag inte de gamla namn i aseptiken var ja de lilla händer
klaffe i mig ofta även en "gök" att barnmorskan. Men jag var
vanligt på illor för att tid i det tillståndet o. verkar de av
karetts föränd, av hjärtbrinna, plasken skötte för, karett i jula
della m karett inte var så fattigt eller ofri berett att inte
som var värt att bjuda för att tillgå. Då kunde några hjärt-
brinna. Ja utom av ett eget föränd. Li fick min man känd
till var ett barn föddes, ett hus gramme till var de rent som
1892. Li trakterades både före o efter födsling de även
barns sjukdom. Fick något med att sträcke sig på.
ofta barnmorskan i äldre tid kunde bli till med
har ingen direkt sagt men det var kunnat annas nå-
got delfat ibland.

Fadern fick mig i regel sköta sig på egen hand. Var barn-
morskan

i första fall utom i ähningen till det som överständer, då han
hållades in för att bysa barnet. När prösten väntetiden allt
fler var lymsad, i ångslan och alla helt obersäkra stöten
de var väntiga språk. Men om man såg till väntan såg
as maktens förändring på honom han jag aldrig varit in-
gott om, endast att "manufaktur" bland primor kunde vara ko-
rum en del dödas, till väntan var ganska, för mig således.
Fanns där en morron eller fanns tillständer fick han en
smått barnet. En vänd om det när ut dem var prösten, i sta-
tat "vopi" eller "junga på de störe st-er", som man såde, med
barnmorskan stötte om ut dem sedan var och en
blivit avhoppat och försvunnet, som man först med den so-
hoppa beten vet jag ej. Var det någon som var väntad den väl?
Jag ton inte att barnet bedades för en smula för mig om-
värdnad utom endast för barnet. Första gången bedades
det en barnmorskan. Barnet bedades i knapp barnet vatten
och temperaturen mättes nog på samma sätt som man
prövade den i ystrinjälken, genom att klappa armarna

ofta man hade mycket i ryg och så stäl i badstället som jag
såhet; stället för att skydda för kall - styg. Stäl hade också
i väggar så länge som på tillens lust att byta ena satsen
ja det var nog förbannat långt senare än på den vanan.

Det var ju också gjort skulle vara i de där första ständigt; eld-
ställen till vanan var dock de första varorna. Sedan iakttogs
för att tillfredsställa de gamla som var födda före mitten av 1800-talet
så länge de levde. De som höll en barm till dess hade ju också
en gång alla, före 1850, när de så kom till en siverhet på barmen
i väggar när det var dockt. För att barmen i prättningen inte
kommer att lida brist, naturligtvis en avsikt med ryggen
i badstället den samma.

Någon vägnings har jag aldrig hört om för en enkel-
skiftet jag vill därifrån inte just att man inte hade
tillfälle att väga det på det i alla den förbannade de
skuldens besträffningar är till alla jäm. men märkte
o vägnings i samband med den andra skapet har utmin-
stne märkandet hört till det förbjudna, just som kommer

i mitt minne att en kvinna som var gravad inte fick läsa
svinnarskan eller skendansen mår sig när de skulle ha
något nytt. Gjorde de då fick barnet "brunna" = engelska
ryttar & stannade i väntan & ryttardans fick då mörket bitt
as någon klok kvinna, flera olika mätningar med en mörk
som redan varit runt någon larm efter viss tid viss skalle
liannas. På botten "den Bugger": Skinnings ännu på en so tve
är redan. De gamla bröde jag själv ofta framhålla den stree
dessa barn varit vid födelsen men aldrig nämnde de någon
vikt från tiden före skelshifet.

Barnet blöddes & speglar starkt det var badat då man var
rätt om vännen & många med att ge det stid & stysel & det
fick det sannierligen genom den veyning & lindring
som för var bruklig, in på 1880 lindades av en armarna
om barn som föddes efter 1885 beaktade undersöka om en str
förmär & en lindelse är vikt att de sluppis på armarna
"när vrida", även hunden dödes av en massa men allt
sådant kommer att behandlas i nästa uppsats.

Det var kanske först när barnet var lindat det locktes åt fa-
dern. Sedan lades det hos modern & till hennes bröst. Vad
man såg åt fadern är redan känt, sådär som kunde uttry-
cka sig väl med omständlig uttala.

Tycker med avseende på navelsträngen kan jag inte
läsa annat om än det kärnfulla uttrycket om en som var
mer än förkastad, enfaldig eller bakvänd up. Han var:-
"Fel utvald" - Förelämnade var ett gott barn i den kom-
le tillvaratagas & följa människor att förstå som ett
klap. Sannolikt de som föddes med regelbunden raden på
lycka i livet. Beträffande barnets ställning vid födseln
vet jag endast att man liksom när det gånge naveln
kunde säga till en viss person som det var sig för
fjamsigt i bakvänt på vad han förstod sig att han var
en bakvänd fidd eller: "kommit bakvänd till världen".
Doch kan vida läsa uttryck som att den som
föddes den vetat något då, spåfullt i uttrycken.
Utrycket tyder på dock på att barnet haft några tillämpningar

Längre tillbaka i tiden. Barnets utseende var jag sämst
aldrig varit någon tillämpning på. Parnliga rätte våra
drag av fadern eller modern andra ansåg alla nyfidda barn
lika, men man drog in till moderns snick man såg att
det var en välskap i utseendet. Det hette allmänt
vår det gällde utseendet var om och en fick vara som "Vår
Kone" skapade den. "Lyke" i barnskapet var utseendet till
carnalitet och om man var rädd för att man var barn, och så
blev det en undran, gissande om var man i världen och vil
man skulle vara därmed. Veckodagarna var haft sin visse
betydelse o.s. söndagarna färdes till Lycke: Torsdags-
barn fick förmåga att se in i framtiden och det var en annan
sag om de dagarna var olycksdag.

När någon dött kallade man aldrig ut den vatten man
tröskat den dode i under öppen himmel utan kallade
den till i kyrkian under den mörkaste partien
därifrån var jag först jag aldrig hört något därmed att
man ej kallade kallade ut vatten som hade samband med

med en människas inträde i livet liksom vi som
gammal tog vara på vår, varstanna ryggar i Fördampar
öbrände det på att inte illasimade människor med detta
hoppas ofullt till hjärta skulle komma skada vedvär-
de var man noga uppmärksam så att inte som hade samband
med samma följande skulle komma att bli tillgängligt för
sådant rykte utan vill gärna att det blev hänt i
edd i något ömhet. Så kändes också allt vad jag vet
efter brödet.

Krimmen ändades i Förmåne så långt tillbakå i tiden
som 1882 då här i mitt hem har funnits en lång
list som var stekad av förmått till hemspinn
utgåva, i utmönster med 2 rader i 2 aviga rader. Den
hade antagits av min värmder när min man var
fjedd & den hade den stekats samtidigt med att
den rykte i små-förord. I mitt hem fanns en rydd sådan
den var inte stoppa blodningar vet jag g. För
fanns på min man som också var färdig att stanna

"Men jag vet inte säkert om han skulle aldrig ha
 det tillämpas när det gällde barns ägar föräldrar.
 Ett dödfött barn hade också blivit redan som
 andra till åtminstone på 1890-talet och det blev
 begravnings med utföljande kalas med församling
 men en mindre omfattning än annars, ofta var
 det endast några kvinnor med, enkla ritualer
 det var dödfött eller döpt barn. Man var också arga
 om att man barnet visade minsta tecken till liv, låta det
 få viddas av någon respekterad civilperson för att det
 skulle få nämnas och upptagas i församlingens "livsbok"
 "nat" i en riktig begravnings, hade barnet blivit det
 ja redan döpt riktigt, så vet jag att barn var, som
 en äldre person, som fått viddas av en gammal kvinna.
 Man bråkade för mycket ihop sig på det sakramentala
 än vid allmänheten, en i vissa dagar i respekt för
 religionen ingick som en naturlig del i folkets liv
 och man var inte riktigt i ett barns fötterna
 och man bodde ut i livet, något jag själv minns från 1890-talet

Som jag först nämnt hade det en tid ganska ofta att
barn fick "tas ut genom sidan" på undren men jag
var aldrig att undren varit död för operationen.
Och så var jag inte rädd att så aldrig blivit i full
där undren dött men blivit räddat.

ofta undren brunnat föda och barn redan som dött
men man allmänt trots i på Eleonoras dygde kyrkas
gård finns en gravvård över en kvinna som man tror
har brunnat pulsa ut i vilken gård den bott. Som grav-
vården ja är samtida med kyrkans som utbildas på
den måste ja brändelsen vara samma. Brändelsen i
ärlighet har jag för det men förnat ut minnet men
teater är minnet om den ofta var för med sin
ja dödde i fröde - - - - - den dödde i - efter 3 dagar
fröde - - - - - Det var också för allmän red att
om en kvinna skulle begravas som inte blivit fört
man ställde ut historien i stund mitt i inga gen-
till kyrkoförändrar i vårda område då man trodde

att komma i denna stund blev förtä, något som man ofta
talade om i som tillämpats in i hennes tid. Om redox med
indfästning i kyrkan kommit till något totalt in på en
den gjorde, 1840-talet, hade såhelt inte en ej kyrkligt
kvinna blivit indfäst i kyrkan, man fölte det på s. 4. 2 in
i vartannat med dessa redox tillkommit i uppförande
så att denna inte bli något sådant så påföljande.

En kvinna som inte blivit förtä brukade få åt-
minstone en antydning om de saker som betes i den på
en förtäring med sig i kyrkan, såhelt på att den
inte skulle få igen då på att den såhelt något.

Om de små miniatyrfäskor man bland annat
i gamla gravar varit vattenfäskor vet jag på ej
mer när jag en gång pågick en dödgravare här
om han liksom något märkvärdigt vid graven
fick jag till svar att det hade han aldrig, det enda
han liksom var en sak i han hade inte begripa
om den kvinna kommit att han hade inte begripa
om den kvinna kommit att han hade inte begripa

jorden. Den hade säkert legat i en kista med en sidan brinn
Om det työds på bekräftning efter försörjningen. Men jag re-
der vännat något, det är en sak som så skiftande karaktär
får att det är omöjligt att ge bestämt svar på. Det
har ju varierat med samhällets förhållanden i förhållanden.
den i öfrigt från den ena ytterlighet till den andra
Något skulle ju bestäms om möjligt det är en sak som
något fanns att ju även på barna förhållanden som från
tillhålls att kalla sig i absolut stillhet. Jag minns
att färd i näraste grannskap till mitt hem 1892
där intet fanns att bjuda barnens skola på utan
hem fick kaffe i mitt hem efter väl förskottat värd
som var biträddde ju. I bond- & ständs person
hem där det fanns riktigt en allt bättre mat, mycke
folk att passa upp var förhållanden det det isat
motvätta.

Talet om storken m.m. har jag redan beskrivit.
Det var ju endast skämt & något som inbillede barnen

Så hemlig och fullt var det emellertid med allt som
kunde ske med reukliss- och barnskoleing att många
ända upp i pubertetsåldern visade på intresset för de
samma som inte visste betydelsen av sidan för att det
var för rent.

Barnsängstiden.

Den här tiden var mycket varierad. För skulle
krinor ligga i nio dagar och gick för upp i det
så var för aldrig så kort stund avseende det nästan för
långt tidigt, mycket för blöddringar, var för mig
upp under för inte tidigast det för en efteråt, som blev
strängt varnad sedan när nyare barnskolor med
mer eller mindre utbildning som till exempel tiden var
inte särskilda omständigheter hade kommit i vägen
ända mer till tre dagar, men då för så och de
gamla sig i den barnskolan som hjälpte mig
1920-21 och som var gammal i tjänsten då höll på
att krinor gick stiga upp när kom något kunde ny rita

med det, "hm kunde väl njäta vare hm hade det". Då
var också den gamla obligatoriska seden med besök
av hela ungdomen hemma, och man då på väg ut
upptross, i den sk. värdstugan, klet och skaffad.

Den på 1870 o kanske in på 1880 talet grasserande bam-
sångsfebern som nog tidvis var epidemisk har jag
redan beskrivit, den var det då inte mycket att göra
åt utan det förefalles som den varken slötet med diller.
Den mindre vanliga komplikationen blödnings-
konstade man genom den långa sånglågen. De gamla
som varit med och ut i världen, i regel yngre, val-
lades till en kvinna som låg i bamsångsfeber grötade
hann på bammorskan o styllade henne på bröstet
och låg ut i spridda ar i hukdomen från fall till fall.
Det var många anklingar med spöda barn just då
o många av dem gifte sig på sig själva. Det om sig
på att skaffa barnen och man som tog vid om den, de
hann ja alla i en viss situation, o var till slut utslagna.

Men vandtröt skulle de ganska ut som om gifte sig för
att få en mer tid barnen o aldrig glömde den från barnen
o alltså ansåg man henne tross, raka verkstaden för
som dock också.

När hon blev värd, fäst mig till henne o
kommit i säng, den bästa sängen (när man fick ligga
närmast stans så länge) som om beddad i mygga
karet för mädde, var en gammal beaktade
att en för skulle ha sina vändlar o att vänd: kärst
blätt en det var en pojke som var född i 1881 om det var
en flicka. Detta var dock 1910-20 o att kätte kom i jag
vet inte om det var en gammal beaktade man den
taget upp för att verka fin. Det var en brud som var
då under topp. Jag var närmast för jämfördes sken
om man nämner till det genom under i skottguld.

62
Så fick under barnet till sig o fick vila ut. Fast
hon måste vilja sig absolut ställa kunde det bli några
ansträngande dagar för henne trots att barnet var

den ljättsamma grammatiken skötte om henne och
var naturligtvis även insatt på barnet första dagarna,
detta var något som var naturligt för den som
den om hon var tillstades. Jag minns när jag född
min förstfödde 1920 och hade både barnets fannode
och minnsade hon mig, hon de när barnet skulle
något andra gånger, första gången hade barnen
hon gjort det, och inte kunde man se vem som skulle
göra det, de ansåg tillika nära släkt till både jag
satte mig på uppvisningen och tog min pojke från
den och ansade honom själv så var den saken utgjord
och de fick på gammalt sätt vis var till mig i stället
alltså hade det varit något om rang och värdighet
även beträffande en sådan sak fönt.

Var en familj fattig kunde det även vid behov
att grannar böttes med såväl mat som till
familjen som med späd barns plogg, och jag har hört
om s. h. böttes familjen att man där gav bort späd barn
plogg

i skaffade nytt på värt nytt barn som kom till. Sedan
 som blev nämndt medfödd gemenskap när de kom på
 besök, men det mest varaktiga i det jag me-
 nade när jag nämnde att det blev en anskaffande tid
 på komman var det som var ännu enbart ut kom-
 barlejan. Den bestod i äldre tid, som jag endast
 var lön och gamla berättar om, av "ägga-må-
 äggmjölk" som såltes varit telesatt med någon
 mjölktrasa. Trölig som om ö dräp närmast sig till
 ugghädd, med mjölk i stället på vatten. Det var
 när det jag också kunde se de gamla, att barn som
 ranns inte föll och detta "ägga-må" dräp att det
 bestod så. I senare tid kom denna obligatorisk
 barleja att utlösas av andra saker saftsoffa
 jag minns jag fått många sidan upp och gång när
 jag var barn. Det var saftsoffa med hemmala malda
 korngrön och myckrusin, det kunde också plattor.
 Något i maten som var sig på gott hade alla besökare

med sig ämnar in på 1900-talet i barnsängskvinnans märke
ja många på i barnhuset i vissa sin belästen lät med allt
i hem så var aldrig så förmåten på gudsakarna. Men
det var inte bröds dagar för husets övriga människor i fattiga
hem, de utlämnar på hem den till godo.

Någon bjöd mig direkt för hem inte, man visste
att kvinnorna som i jättemant i vissa vilka som var
att vänta, vändes till döds, med barliga brukar i nä-
varn gick äldre tidens kvinnan för att se om barnsängs-
kvinnor o så även för att se om den lille. Då låg på som sagt
kvinnorna så mycket huset tillät med den lille antingen
bedövad sig eller i den uppbyggda vaggan bedövad
sönger i kvinnans trakterades med kaffe. Jag minns
också att jag som liten gick följande med min "öde barnen"
Det ansågs något bedrivna i rent vildtala röst
medan som barn i huset under blott lyckas tagna i barn-
met dröps. Tillsynlig utsatgärde gänter ut som kunde
drabba barnet hem jag under nämnet.

Medlem fick inte visa sig ute från sin hem skalle kyrko-
tjänst, som kunde då skada andra på något sätt jag
inte kommer till o annan mot 1800 talet slut nämnde
de gamla med barn barnen som överlevt detta
fröda något väldigt bekräftande jag har jag aldrig
villt nämna. När min förfärdar 1846 skulle
flytta från Västra Greve till ett hus i Pönnings 24
hade fasten just på ett barn barnen
just flyttat hit med de tre äldsta barnen, den
äldsta var då 10 år medan medan med de andra
tre mätte i Greve till som fick - gick i
kyrkan på Bonsta - för 6 veckor jag kan inte
säkert minnas att tiden varit olika så det var på en
den fick man som att det var skilnad.

Kyrkotjänst.

I min barndom kunde kyrkotjänst o barnlag -
"barnlag" sås till o både saker som i kyrkan i
följd för predikan. Endast minn kyrkotjänst i minnades

först hos präst o kloster, ännu den yngre väste på veta
därmed då han skulle stålla framme fullen. Någon korg
som jag inte bröt om af fulla nägn beständ vedslagsdela
i det annatida.

Grinnan som blödd i sin bästa svarta klänning, som
när hon gick till nattvarden, ja klänning o schal eller huffa
kunde vara alldeles nytt o skaffat just för detta tillfälle.
då allas blickar uppenbart eller i ring skule iaktas
just när komme då hon en stund var medelpunkten i
församling så som aldrig vid något annat tillfälle.
Apsen den brinna från "fulde i björke", i regel den som
hållit barnet till dopet var i vänt o så för hon kunde.
Var det så som i min barndom ofta var fallet barndom sa-
telligt var en annan närstående kvinna följde henne i
stället för gudmodern som ja hade hand om barnet o den
en aften följde omedelbart på den andra, att föräldra-
na tycks liksom sina barn till dopet kom då inte i fråga
när det var barn från enklare hem som skulle dopas.

Om kyrkogångs kvinnan medklädde i barnets kläder
när kvinnan gick i kyrka vet jag inte särskilt.
Alla medlemmar var också alltid.

På vägen till kyrkan höll sig ~~helt~~ kyrkogångs-
kvinnan o hennes följeslagare till för sig själv o för
mögligast därefter ätte de till kyrkan o hem därpå.
När meningheten var samlat men helt för guds tjänsten
fröjen kom först kyrkan o stödde fram kyrkogångs-
pallen som var så lång i skuggan kyrkan att två kvinnor
samtidigt kunde knäböja på den. På den kvinnan
gänger upp o väntar i kyrkan o med bok gången nu o
de möttes vid pallen där kyrkogångs kvinnan där i
skuggan ibland - kvinnan på knä medan prästen
läste över dem o följeslagarna stod till bakom. Andra-
den några gånger utvaldes så det kom att heta "stödpräst" var
med både man o kvinna till och så. Därefter tog prästen
kvinnan i hand, var det två en o en, o liksom ledde
fram den medan kyrkan tog bort pallen, kvinnan

mig, och följkrinnan mig, de gick till sin plats i kyrka-
 bänken, prästen på altaret i korskoran på läktaren. Sedan
 barnet döptes i medel och i detta för guds tjänstens början i
 livet. 5. Skymning i kyrkstugan, i korskoran, i läktaren
 kyrkan. Vi hade vår stolplats utdeles intill dörren på jag
 så blott minne av denna gamla akt. Dessa kvinnor kom-
 made i regel kyrkan när korskoran spelade för att till
 nya psalmen. Därför att vi såg så många minns jag och
 så från min barndom en gång då följkrinnan inte
 visste bättre än att också hon följde på prästen när
 där framför de båda fämniga vaktstolarna kommas
 i rista inte vilken man var den rätta utan skulle så enkelt
 säga dem o Tecken ut följkrinnan att vara en kvinna kan
 kunde briga till, det var då inte så lätt utan att det drog
 till på min när. Var fastän det var i kyrkan.

Kyrkogångs kvinnor var i min barndom en vändaglig före-
 teelse; Skymningarna på samling och var det att på kyrko-
 gångs kvinnor och på barndom kunde guds tjänstens fördrag

ist utseende. Men det er en de mere aktride kvinne
som gick i kyrka gas man kunne p[er]tr[ö]cke men så de
sag skil med var länge märkbar i de mer gemme
landst[ö]rns församlingarna.

Att p[re]sten kunde mottaga gåvor kan inte h[er]t
men undantagsvis kunde det säkert, helst m[en] ju till
en kvinnes kyrkogång och så kunde det vara på det sättet
och kunde säkert en välbergad kunde ge p[re]sten några
silversak m[en] minnigsgåva liksom väl som jag vet kan
sp[er]ma g[är]na det vid en banns förmedling.

Det har berättats här om ett gift par i Lindby som
p[å] 1730-talet skänkte de matkosterna som ämnade
mycket altaret i Svansåns kyrka där på att deras 14
barn d[ö]ts i vid ålder men som d[ö]msten fick 7 barn
som alla blev vid liv o[ch] friska.

Intet den plats där kvinnan i Skurup tog i kyrkan
stod på en öppen plats, en g[ro]tt tillh[ä]llad järnbestegen
stod med en tillh[ä]llad järnbestegen spinge upp till

över en underhållning i på vidan en jämn lucka med
 en faständigt byggelläs av mycket gammal typ.
 Där brukade för kyrkogångs kvinnorna sitta all-
 stund i en oägnad till och med sitt färdiga, något
 som dock inte var oerfarenhet i min tid, där-
 sig ströcker alldeles för oavbrutet i bestående ut.
 Någon undgånad i samband med gudstjänsten
 vid kyrkogång var såsom aldrig förekommit här
 det var jag ställa mig alldeles oförstående till, men
 i hemmet blev det efteråt kyrkogångs-gille. En
 vanlig stämme eller mindre brudkalas där var rang-
 ordning förekom med godmodighet - följande kvinnor, kvinn-
 or och stämman framstod liksom vid brudstämman-gillet som
 på som nämnet i min tid hemmet var som manstegen
 men var väl en fruktbarhet i varje värdskap där
 det barnen döptes innan kvinnorna var vid full brud, de
 blev kyrkogångs-gillet det främsta. Det kunde i de stäm-
 medgästarna vara så stora kalas att även landspersonerna
 var med.

Enn intet rummet är var var det alltid något m. lek-
med kalas efter kornens rum konst.

När en ogift kvinna skulle kyrkostigas måste hon
först "stå skönt" & ta emot samling av prästen, för
ärför församlingen, varec cashier, sekreteriar, åtföljd
av folkskolan, för obligatorisk rum för bruden av
1896 tilli kallt bostad. Det kunde då vara värt att
gå någon att kalla en ogift m. d. som till dopet just
därifrån att man skändes för att följa m. d. i kyrke
med sidan om ständig lila

Om man det förhåll sig med den m. d. som
diktets handling som kyrkostigningen avsåg med det
blev minskat. Men jag inte blev något riktigt m. d. min-
net r. d. jag kan endast uttyde något m. d. vid
av prästens b. d. kyrkostigningen var ju i den till
jag kan minnas endast betraktats som en red m. d.
helt fast vid en gammal vara & därför att det skulle
sämma. Jag kan inte nämna vad jag ten om kyrkostige.

Krimens begynnelse

7. Huruut var det givetvis stödat o' fejat vid hem-
komsten då gillis var prästfärd, men ord m' gillis
i privat eller medan de var borta vet jag inte, det berodde
i senare tid åtminstone på en väldigt tuffa, kramas
måla o' m'ften, den sociala ställningen m.m.

Jag vet inte annat om hemmas hemfärd än vad redan
är nämnt att den skedde hem till och så naturligt.
Naturligt gillade jag på minn på såväl som barn o'
hade den varit länge borta fick nägn viken m'ga ut den
jätte stora då "spränd" de ansåg skadlig på barnen.

Jag tänk att det också kunde till god tid att kramas
också efter kyrkans tågningar åter visade sig i kyrkan
som vanligt i tid då kyrkbyggnad var allmän. Men kunde
efter den tiden red att gå i kyrkan varit påstått
såväl kyrkan som annat yttre omgärd ganska länge
o' det handlar ibland på hemmet att alla hemmet inträde
i den vanliga rytmen.

ACC. N:R M. 12981:74

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

74

Beträffandes uppträdande med kyrkotagningsskicket här
vill jag först framhålla att det först uppträdde i Sverige
med ett susdansen affärscentrum om i min församling
Åtomkring o redan mot slutet av 1890 talet började
man i samhället utbli, till en börjande försade
allmogets vinnna sig o började på en tid på skiljande
men så småningom följde allt flera efter i när 1900 talet
var många av gammalt var det vidst en o annan
medelst deras kvinnor som föll barn medan redan ännu
var obligatorisk som började på vid den min tid som var
en följande ut. Prästen som jag gick o tälle på 1904 om
var en av de gamla de behlog och att den vacker reden
fallit bort. Här i församling o de andra mindre församling
arna gick kvinnorna i kyrke allmänt ännu 1908 o prä-
sade o försade sig om inflyttade fruar som var stannat
men de var ändå slutet veta över här.
Mot slutet tyckte de yngre att det var bättre att ställa ut
sig på alla mans ögon, andra att man de gick i kyrke

från de andra barnen ville de inte byta mot gammal vana.
eftersom byta mot redan trog är smärre än de som byta på
den för budskapet är andra för längd. Alltså smärre
gick i bytte därför är lättare för barn fast därvid, andra
staten därför att de ville libna en som de ansåg stå en
längre på rangskulade statat, smärre bytt fast är gammal
vana, andra är religiös skäl, ömhet och armen är
vidskriftliga. Ganska kraftigt alltså mot statat men
dock nästan märkligt uttömda i tide istället
stat med tide istället endast en eller ett par om året.
Svenska stors församling. Det väckte nästan uppmärksamhet
när en byskogsgårdsbeväring, jag tror det var i slutet av
omkring 1910, uppmärksammade mig, då hade man nästan gått
bort från det varit för, så fast gick det när det skulle
till i minnen jag inte fel var statat en av många
beväringar där istället där.

Tillägg till Karanderkast m. n.

I boken "Kvinder gennem tidene" findes i side 43 en bild av
röghinder, som för öfrigt ter sig först sådan jag sjöto min
den på 1890 talet under sigandes rafron ö det stucks brötk
likskapet med den sticl i bunn kallat bröta eller mejs.
Denne bild för mitt minne ännu en sak man hade
att iakttaga beträffande den brukade krinnan som till
avse hys kunde vara med och fick aldrig komma
en nek liggande med kranten uppåt så den var nju-
tig, som en brukade krinne ut se en sådan nek
tilldeles det att den inte kunde bli fört, samma
sättes sin beträffande den upphunna men merhög
voren ö mig ännu andra krantar som en är biffglömd
I min tid hette det att man vände neken för att den inte
skulle gå upp när uppstamma sig i den, när man var-
nodes med ridsblommar på några krinna som kunde fästa
"vare på de visad". Ej heller steg en gravid krinne över
en nek lika lätt som hon steg över bakugus grejor.

Luf 96

tillägg